

Sygn. akt X P 714/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. we W.

przy udziale -----

sprawy z powództwa P. Z.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Powód P. Z., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, w szczególności w pismach z dnia 14 kwietnia 2016 r. (k. 91-92) oraz z dnia 16 maja 2016 r. (k. 103-104) a także na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tj. wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 2014 r. sygn. akt IV P 108/14 w tym również w zakresie pkt II wyroku tj. w zakresie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 786 zł oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód podniósł, że nie otrzymał wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 06.03.2015 r., co uniemożliwiło mu obronę praw i interesów, a także nie otrzymał jakiegokolwiek korespondencji od wierzyciela w toczącej się sprawie o sygn. akt Km 1128/15. Dalej powód wskazał, że wyrok w sprawie o sygn. akt IV P 108/14 został wydany przez Sąd Rejonowy w Siedlcach pod wpływem rażących błędów w ocenie stanu prawnego i faktycznego, przez co winien być bezwzględnie uchylony. Podniósł także, że pozew powoda z 19.03.2014 r. wniesiony do Sądu Rejonowego w Siedlcach został złożony z uchybieniem terminu z art. 167 KPC, a Sąd orzekający ma obowiązek wziąć pod uwagę w każdym stanie rzeczy nieważność czynności prawnej. Powód zarzucił także niewłaściwość Sądu Rejonowego w Siedlcach, dodając, że właściwe w sprawie są sądy we Wrocławiu.

W oświadczeniu, złożonym na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. powód sprecyzował powództwo w ten sposób, że oświadczył, iż wnosi o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach, odstępuje zaś od żądania zasądzenia od strony pozwanej kosztów poniesionych w sprawie o sygn. akt IV P 108/14. Oznajmił też, że jego roszczenie nie jest żądaniem wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn akt IV P 108/14. Jednocześnie również wskazał, że w niniejszym

postępowaniu wnosi jedynie o pozbawienie wykonalności wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. akt IV P 108/14, natomiast wszelkie dodatkowe koszty poniesione w postępowaniu sądowym będzie dochodził w odrębnym postępowaniu.

W odpowiedzi na pozew, pismem z dnia 22 lutego 2016 r. strona pozwana, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że przeciwko powodowi otrzymała jeden tytuł wykonawczy – obejmujący wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wydany w dniu 6 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV P 108/14, zaopatrzony w dniu 14 kwietnia 2015 r. w klauzulę wykonalności. W pkt II powołanego wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz (...) S.A. kwotę 786 zł tytułem kosztów procesu i w tym zakresie na wniosek pozwanej spółki Sąd nadał klauzulę wykonalności, zasądzając dodatkowo 66 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego. Po uzyskaniu tytułu wykonawczego wierzyciel (pозwana spółka) złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi (powodowi). Postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt Km 1128/15 zostało zakończone postanowieniem komornika z dnia 6 sierpnia 2015 r. wobec całkowitej spłaty należności, a tytuł wykonawczy pozostał w aktach sprawy.

Pozwana spółka wskazała, że już tylko z powodu wyegzekwowania roszczenia objętego tytułem wykonawczym, powództwo jest niedopuszczalne i dlatego winno zostać oddalone. Podniosła nadto, że dłużnik może żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi możliwość jego wykonania. Nie jest ono dopuszczalne po wykonaniu tytułu wykonawczego. Z chwilą zakończenia egzekucji, w której wierzyciel został w całości zaspokojony, traci on prawo dysponowania aktem wykonawczym, który zostaje zatrzymany w aktach sprawy.

Strona pozwana dodała, że w jej ocenie nie zachodzą także jakiegokolwiek przesłanki z przepisu art. 840 k.p.c., uzasadniające pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt X P 29/11 zasądził od strony pozwanej, Zakładów (...) SA w S. kwotę 3 371,33 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 3 269,54 zł od dnia 10 stycznia 2007 r. do dnia zapłaty, 101,79 zł od dnia 5 lutego 2009 r. do dnia zapłaty, a od powoda zasądził na rzecz strony pozwanej kwotę 1 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu VII Wydział Pracy oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt X P 29/11.

W dniu 14 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu nadał wyrokowi Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia (X P 29/11) klauzulę wykonalności.

Na skutek postępowania wszczętego pozewem (...) SA w S. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa, wyrokiem z dnia 6 marca 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV P 108/14, Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w pkt I sentencji, pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt X P 29/11 wraz z wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu VII Wydział Pracy z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt VII Pa 65/12 zaopatrzone w klauzulę wykonalności w dniu 14 stycznia 2014 r. oraz, w pkt II sentencji, zasądził od P. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 786 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Tytuł wykonawczy odnośnie pkt II sentencji wyroku wydano pełnomocnikowi (...) S.A. z siedzibą w S. w dniu 14 kwietnia 2015 r.

W postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Siedlcach pod sygn. akt IV P 108/14 (...) S.A. w S. reprezentowany był przez radcę prawnego K. K. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 3 marca 2014 r., udzielonego przez Prezesa Zarządu Spółki - B. M., i prokurenta – K. P.. W treści pełnomocnictwa mocodawca upoważnił pełnomocnika do podejmowania wszelkich czynności z mocy samego prawa objętych pełnomocnictwem procesowym ogólnym, we wszystkich rodzajach postępowań przed sądami powszechnymi każdej instancji, sądami polubownymi, Sądem Najwyższym i sądami administracyjnymi, a ponadto do dokonywania dozwolonych prawem czynności w zakresie przedsądowego dochodzenia zapłaty wierzytelności pieniężnych przez dłużników Spółki, jak również występowania w stosunku do Spółki ze wszelkiego rodzaju roszczeniami, zastępowania jej oraz podejmowania w jej imieniu innych czynności, w tym odbioru i doręczenia dokumentów, udzielenia odpowiedzi, zawierania ugód i układów, zgłaszania wierzytelności w postępowaniach upadłościowych i naprawczych, zastępowania Spółki we wszelkich postępowaniach przed urzędami, instytucjami, organami administracji, notariuszami i komornikami – w zakresie funkcjonowania każdej z wewnętrznych jednostek organizacyjnych (...) S.A.

Dowód: Akta Sądu Rejonowego w Siedlcach w sprawie o sygn. IV P 108/14 (w załączeniu)

Wniosek o wszczęcie egzekucji z rachunku bankowego oraz wierzytelności na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanego w dniu 6 marca 2015 r. w sprawie oznaczonej sygnaturą akt IV P 108/14, zaopatrzonego dnia 14 kwietnia 2015 r. w klauzulę wykonalności, wierzyciel ((...) S.A. z siedzibą w S.) wniósł w dniu 4 maja 2015 r. (prezentata Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O.). Egzekucja została wszczęta, o czym dłużnik (powód) został zawiadomiony pismem z dnia 7 maja 2015 r.

Kwoty podlegające egzekucji wpłynęły na konto bankowe Komornika w dniu 14 lipca 2015 r. i 5 sierpnia 2015 r.

W postanowieniu z dnia 6 sierpnia 2015 r. Komornik Sądowy Przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków, w sprawie o sygn. akt Km 1128/15, postanowił zakończyć postępowanie egzekucyjne wobec całkowitej spłaty należności, tytuł egzekucyjny zachować w aktach sprawy, a dłużnika (powoda) wezwać do zapłaty niespłaconych kosztów egzekucyjnych w wysokości 44,14 zł.

Dowód: Akta sprawy egzekucyjnej o sygn. Km 1128/15 (w załączeniu)

Wyciąg z konta bankowego z dn. 14.07.2015 r. i 05.08.2015 r. (k. 72 – 74)

Powód wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków w sprawie sygn. akt Km 1128/15.

Postanowieniem z dnia 7 marca 2016 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział II Cywilny odwoławczy umorzył postępowanie zażaleniowe wszczęte w wyniku zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków odrzucające skargę powoda na czynności komornika.

W uzasadnieniu swojego postanowienia, Sąd Okręgowy wskazał, że skarga na czynności komornika może zostać złożona jedynie w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne się toczy, nie może zostać skutecznie wszczęta w sytuacji, gdy postępowanie zostało zakończone.

Dowód: Akta sprawy egzekucyjnej o sygn. Km 1128/15 (w załączeniu)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. Niespornym było to, że wyrokiem z dnia 6 marca 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV P 108/14, Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w pkt I sentencji, pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt X P 29/11 wraz z wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu VII Wydział Pracy z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt VII Pa 65/12 zaopatrzone w klauzulę wykonalności w dniu 14 stycznia 2014 r oraz, w pkt II sentencji, zasądził od P. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 786 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powód swoje roszczenie o pozbawienie wykonalności w/w wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach oparł o zarzuty, że wyrok w sprawie o sygn. akt IV P 108/14 został wydany przez Sąd Rejonowy w Siedlcach pod wpływem rażących błędów w ocenie stanu prawnego i faktycznego, przez co winien być bezwzględnie uchylony. Podniósł także, że pozew powoda z 19.03.2014 r. wniesiony do Sądu Rejonowego w Siedlcach został złożony z uchybieniem terminu z art. 167 KPC, a Sąd orzekający ma obowiązek wziąć pod uwagę w każdym stanie rzeczy nieważność czynności prawnej. Powód zarzucił także niewłaściwość Sądu Rejonowego w Siedlcach, dodając, że właściwe w sprawie są sądy we Wrocławiu.

Dłużnikowi przysługują dwa rodzaje obrony przed egzekucją: obrona formalna lub merytoryczna. Obrona formalna zmierza do eliminacji naruszeń przepisów procesowych i zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji i jest realizowana m.in. w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym (zażalenie na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, skarga na czynności komornika, zażalenie na postanowienie sądu, zarzuty wobec planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji itd.). Obrona merytoryczna natomiast polega na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. Dłużnik w razie naruszenia ich praw podmiotowych wynikających z prawa materialnego nie mają prawnej możliwości domagania się ochrony tych praw od organu egzekucyjnego, gdyż ten nie może badać zasadności ani wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, ale mogą skorzystać ze środków obrony merytorycznej, jakimi są powództwa przeciwegzekucyjne (por. uchwała SN z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 102).

Zgodnie z art. 840 § 1 kpc, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W doktrynie podkreśla się, że celem powództwa opozycyjnego z art. 840 kpc jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenie, co należy odróżnić od uchylenia postanowienia sądu o nadaniu klauzuli wykonalności. Weryfikacja postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności niewątpliwie zmierza do zakwestionowania tej klauzuli, jednak może nastąpić tylko poprzez wniesienie zażalenia i z powołaniem się na uchybienia proceduralne w toku postępowania klauzulowego. Tymczasem powództwo z art. 840 kpc, jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w pkt 1-3 omawianego przepisu (por. też uchwała SN z dnia 17

kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok SN z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, LEX nr 7295; postanowienie SN z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, LEX nr 6896).

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Zdarzeniem, na którym oparto klauzulę wykonalności, jest tytuł egzekucyjny. W piśmiennictwie od dawna zwraca się uwagę, że należy odróżniać sytuacje, gdy tytuł egzekucyjny korzysta z powagi rzeczy osądzonej (orzeczenie sądu oraz orzeczenia zrównane z nim pod względem skutków, np. wyrok sądu polubownego - por. uwagi do art. 776 i n.) oraz gdy tytuł ten takiej cechy nie posiada. Brzmienie art. 840 § 1 pkt 1 ustalone od dnia 5 lutego 2005 r. sankcjonuje utrwalone poglądy doktryny i orzecznictwa. Powództwo opozycyjne oparte na omawianej podstawie, jest dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222), ale może przeczyć treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna (res iudicata) czy zawisłość sporu (lis pendens), m.in.: ugody sądowej, ugody zawartej przed sądem polubownym, aktu notarialnego, bankowego tytułu egzekucyjnego (postanowienie SN z dnia 27 listopada 2003 r., III CZP 78/03, Prok. i Pr.-wkl. 2004, nr 6, poz. 36).

W niniejszym postępowaniu, w ocenie Sądu, mając na uwadze powyższe oraz zarzuty powoda, powód oparł swoje żądanie o treść art. 840 par 1 pkt 2 kpc.

Artykuł 840 § 1 pkt 2 kpc stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (por. np. uchwała SN z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 102; uchwała SN z dnia 30 lipca 1974 r., III CZP 44/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 78). Omawiany przepis w odniesieniu do orzeczeń sądowych wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze takie orzeczenie formalnie zostało wydane.

W niniejszej sprawie powód nie podnosi żadnych argumentów, które mogłyby być podstawą żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, a jedynie podnosi argumenty naruszenia przepisów postępowania, co mogłoby być podstawą do zastosowania innych środków, natomiast nie może być podstawą do zastosowania przepisu art. 840 § 1 pkt 2 kpc.

Jednak z uwagi na fakt, że w trakcie zeznań na rozprawie powód konsekwentnie podtrzymywał żądanie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wyraźnie wskazując, że nie jest to wniosek o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt VI P 108/14, jednocześnie jednak zarzucał, że podstawą jego żądania są zarzuty dotyczące jedynie przepisów postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Siedlcach, np. brak prawidłowego umocowania pełnomocnika strony powodowej w sprawie sygn. akt IV P 108/14, Sąd był zobowiązany rozstrzygnąć roszczenie powoda w kontekście stosowania przepisu art. 840 § 1 pkt 2 kpc, który nie daje w tym przypadku podstawy do uwzględnienia powództwa.

Żaden z podnoszonych przez powoda argumentów dotyczących wadliwości –jego zdaniem – wydanego tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 6 marca 2015 r. nie są to przesłanki które uzasadniałyby merytoryczne uwzględnienie żądania na podstawie art. 840 kpc,

W szczególności powód nie wskazuje na żadne zdarzenia, które miałyby powstać po powstaniu tytułu egzekucyjnego (po wydaniu wyroku z dnia 6 marca 2015 r.), które miałyby spowodować to, że zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Także nie można wskazać na to, aby powód spełnił świadczenie, co nie miałyby być przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Należało zatem choćby z tych przyczyn oddalić powództwo.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że zasadnym był również zarzut strony pozwanej, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie również z uwagi na fakt, że roszczenie zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. akt IV P 108/14 zostało w całości wyegzekwowane, co nie było sporne w sprawie, ale również jednoznacznie wynika z akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków sygn. akt Km 1128/15.

Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2002 r. I PKN 197/01, że powództwo przeciwegzekucyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości.

Również w uchwale z dnia 30 marca 1976 r. (III CZP 18/76) Sąd Najwyższy uznał, że zasadność powództwa z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości ocenia się według stanu rzeczy w chwili orzekania. (OSNC 1976/9/195).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 102 kpc.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), które to rozporządzenie ma jeszcze zastosowanie do niniejszej sprawy przed Sądem I instancji, gdyż powództwo zostało wniesione przed 1 stycznia 2016 r. i wynosiły one kwotę 600 zł.

Jednak w niniejszej sprawie, Sąd uznał, że winien mieć zastosowanie przepis art. 102 kpc, gdyż wprawdzie powód jest osobą, która posiada źródło dochodu, lecz w ocenie Sądu, powód miał prawo być w subiektywnym przekonaniu do tego, że jego powództwo jest zasadne przynajmniej do wyroku wydanego przez Sąd I instancji.